

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אריה בדש ז"ל

בן גיזלה ונחמן

נולד בזכרון יעקב

בתאריך י"ד בכסלו, 5/12/1949

התגורר בקרית ענבים

התגייס בנובמבר 1967

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ג בתשרי תשל"ד, 9/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי קרית ענבים

חלקה: 2 שורה: 3 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 24 בנופלו

קורות חיים

אריה, בנם-בכורם של גיזלה ונחמן, נולד ביום י"ד בכסלו תשי"י (5.12.1949) בזכרון-יעקב, ושם עברו עליו שנות ילדותו המוקדמות. כעבור זמן עברה המשפחה לקריית-ענבים, שם השלים אריה (אריה'לה בפי הוריו) את חוק לימודיו היסודיים והתיכוניים. אריה היה ילד שקט ומופנם, קשור מאוד לבית ולמשפחה, אוהב להתכנס בפינתו ולקרוא ספרים. טיפוס בודד היה, שמצא שפה משותפת רק עם יחידים, שדברו אל לבו. הוא היה נער נבוך אשר חיפש את האמת והצדק, את הטוב, היפה והמושלם. בגיל 11 כתב את שירו הראשון ומאז שימש עטו פעמים אין ספור ככלי ביטוי לרגשותיו, לכמיהתו, ללבטיו ולשמחותיו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אריה גויס לצה"ל בראשית נובמבר 1967 והוצב לחיל השריון. לאחר שהשלים קורס תותחנות, שימש כטען-קשר בטנק. השירות הצבאי עבר עליו ללא מאורעות מיוחדים. אצל אריה החולמני התרחשו המאורעות תמיד בנפשו פנימה יותר מאשר במעשיו. באריה גם לא היה שמץ מאיש הצבא. כבר בגיל צעיר ביטא בשיריו את כמיהתו ליופי, לאמונה, לטבע, לאמנות ולתרבות ואת סלידתו ממלחמה. אך הוא ידע כי אין לפני עמו דרך אחרת אלא לקיים צבא חזק ולכן מילא את חובתו כהלכה. בתעודת השחרור שלו נרשמו המלים הבאות: "חייל למופת. ממושמע. מצטיין בהתנהגותו".

משסיים את שירות הסדיר, הגשים אריה את חלומו מאז ויצא לטייל באירופה. הוא כתב משם: "... אמא יקרה... יש להתרגל לעובדה שאינני אתך, גם אם קשה לשנינו מאוד. עלי לעשות דברים הנראים לי כחשובים. כאדם עלי לשאוף לדעת יותר ויותר, ללמוד לחיות, על-מנת שאוכל לבחור את אשר ברצוני לעשות..." " כאשר חזר לארץ כבר בחר לו את דרכו לעתיד. אריה התכוון ללמוד עיתונאות ובכך להתחיל את דרכו כ"כותב" מקצועי, וכדי להתפרנס החל לעבוד כאיש-ביטחון בשדה התעופה לוד. גם כשהתבגר אריה ועמד ברשות עצמו, לא ניתק את קשריו החמים עם משפחתו ועם אמו במיוחד. זמן קצר לפני מותו הזמין את אמו אליו לתל-אביב "ככה סתם, כדי שנוכל לבלות יחד". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, היה אריה בביתו שבקרית ענבים. אחיו מיקי, כבר היה בקו-האש באזור תעלת סואץ, ואריה הכין עצמו להצטרף ליחידתו ברמת הגולן. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרבות הבלימה נגד הסורים ברמת הגולן נפגע אריה ונהרג. הוא הובא לקבורות בביתו בקרית ענבים. השאיר אחריו אב, אם, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "אריה היה איש צוות מצטיין ואהוב על כל חבריו".

לזכרו הוציאו הוריו לאור חבורת בשם "מדוע" ובה כלולים שיריו של אריה.